

Súd: Okresný súd Spišská Nová Ves
Spisová značka: 1C/174/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7612217039
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Jana Gargulová
ECLI: ECLI:SK:OSSN:2015:7612217039.7

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Spišská Nová Ves, samosudkyňa JUDr. Jana Gargulová, v právnej veci žalobcu H. T. J., I.. J., U. Č.. XX, Ž., O.: XXXXXXXX, právne zastúpeného Advokátska kancelária Antovszká, s. r. o., Žabotova č. 2/B, Bratislava, proti žalovanému VlaC. T., F.. XX. X. XXXX, F. T. P. Č.. XXXX/XX, J. F. R.s, t. č. na neznámom mieste, zastúpeného opatrovníkom pre konanie Mestom Spišská Nová Ves, v konaní o zaplatenie 29,52 eur s prísl., takto

rozhodol:

Žalovaný je p o v i n n ý zaplatiť žalobcovi sumu 29,52 eur a trovy konania vo výške 66,51 eur (ako polovičnú sumu z uplatnených trov právneho zastúpenia vo výške 116,52 eur a sumy 16,50 eur zaplateného súdneho poplatku z návrhu) všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca podal na tunajšom súde návrh, ktorým sa dožadoval zaplatenia žalovanej sumy s odôvodnením, že dňa 10. 4. 2000 uzavreli účastníci zmluvu, na základe ktorej žalobca žalovanému poskytol povolené prečerpanie na osobnom účte a žalovaný prostredníctvom svojho účtu vykonával bezhotovostné a hotovostné platobné operácie na ľarchu osobného účtu. Na tento účel žalobca poskytol žalovanému peňažné prostriedky, ktoré mohol žalovaný čerpať do výšky poskytnutého debetného limitu. Žalobca po posúdení predložených dokladov vyhodnotil, že žalovaný splnil podmienky pre poskytnutie debetného limitu, pričom žalovaný počas trvania platnosti zmluvy prečerpal sumu vo výške 57,08 eur. V súlade so zmluvou v prípade konkludentného prijatia návrhu zmluvy o poskytovaní služby povoleného prečerpania žalobcom dôjde povolením čerpania peňažných prostriedkov do výšky debetného limitu na účte k platnému a účinnému uzatvoreniu zmluvy o poskytnutí služby povoleného prečerpania. Výšku a účinnosť debetného limitu banka oznámi majiteľovi účtu formou výpisu z technického systému banky na adresu na zasielanie výpisov v zmysle zmluvy. V zmysle zmluvy za poskytovanie produktov/ služieb, je banka oprávnená zúčtovať si poplatky podľa sadzobníka poplatkov v platnom znení a všetky takéto poplatky účtuje na ľarchu účtu zriadeného na základe zmluvy, ktorého sa poskytnutie produktu / služby týka, resp. na ľarchu akéhokoľvek iného účtu majiteľa účtu vedeného v banke. Žalovaný nedoplnil zostatok na svojom účte minimálne o čiastku nepovoleného debetného zostatku zvýšený o ďalšie položky stanovené v zmluve a sadzobníku poplatkov, žalobca dňa 23. 2. 2010 odstúpil od zmluvy z dôvodu podstatného porušenia zmluvných podmienok. V odstúpení od zmluvy žalobca vyzval žalovaného na zaplatenie dlžnej sumy 86,60 eur, ktorá pozostáva z istiny 57,08 eur a sankčného úroku z omeškania vo výške 29,52 eur v súlade s výpisom účtu z peňažného ústavu. K návrhu priložil aj zmluvu zo dňa 10. 4. 2000, list adresovaný žalovanému dňa 15. 2. 201009, list zo dňa 1. 8. 2009 a výpisy z účtu zo dňa 23. 2. 2010 a 29. 1. 2010, žiadosť o prolongáciu spotrebného kontokorentného úveru zo dňa 16.4.2004, zmluvu o spotrebnom kontokorentnom úvere zo dňa 16.4.2004. Doložil aj všeobecné obchodné podmienky žalobcu. Tieto doklady sa nachádzajú v spise na č. I. 5 - 33.

Súd vo veci rozhodol rozsudkom č.k. 1C/174/2013-83 zo dňa 20.9.2013, ktorým čiastočne žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal zaplatiť žalobcovi sumu 57,08 eur spolu s 9 %-ným ročným úrokom z

omeškania od 24. 2. 2010 do zaplata a trovy konania v prospech právneho zástupcu žalobcu v sume 33 eur, všetko v lehote do 3 dní od právoplatnosti rozsudku. V prevyšujúcej časti súd návrh zamietol. Voči tomuto rozhodnutiu prvostupňového súdu podal žalobca odvolanie, o ktorom Krajský súd Košice rozhodol uznesením č.k. 2Co/37/2014-101 zo dňa 20.1.2015 tak, že rozsudok v napadnutej časti, t.j. vo výroku, ktorým bola žaloba v prevyšujúcej časti zamietnutá a vo výroku o trovách konania zrušil a v rozsahu zrušenia vec vrátil prvostupňovému súdu na ďalšie konanie. V odôvodnení odvolací súd uviedol, že v novom rozhodnutí súd prvého stupňa po rozhodnutí, bez ohľadu na jeho výsledok, rozsudok súdu prvého stupňa zdôvodní v súlade s ustanovením § 157 ods. 2 O.s.p., ako aj v súlade s požiadavkami vyplývajúcimi z Ústavy Slovenskej republiky, ako aj ďalších predpisov a súčasne rozhodne aj o všetkých trovách konania.

Súd riadiac sa odôvodnením uznesenia odvolacieho súdu sa opätovne oboznámil s obsahom celého súdneho spisu a vo veci vytýčil termín pojednávania.

Na vytýčené pojednávanie sa účastníci resp. ich zástupcovia nedostavili, svoju neúčast' na pojednávaní ospravedlnili a súhlasili s rozhodnutím veci v ich neprítomnosti. V zmysle § 101 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku súd pojednával a rozhodol v neprítomnosti účastníkov konania a ich zástupcov.

Je naďalej nesporné, že medzi účastníkmi konania bola dňa 10.4.2000 uzatvorená Zmluva o rastovom osobnom účte, na základe ktorej si žalovaný (ako fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekonala v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti - čo vyplýva z toho, že žalovaný bol v zmluve identifikovaný na základe rodného čísla) zriadil u žalobcu rastový osobný účet.

Vo vzťahu k zmluve uzatvorenej dňa 10.4.2000 účastníci dňa 26.4.2005 uzavreli Zmluvu o zriadení služby „Povolené prečerpanie na osobnom účte“, na základe ktorej dohodli povolenie debetného limitu na predmetnom osobnom účte do výšky 199,16 € (6.000,-Sk). V tejto zmluve v bode 2.10 je stanovené sankcionovanie prekročenia povoleného debetného limitu ako nepovolený debetný zostatok v zmysle Zmluvy o účte klienta k predmetnému účtu podľa bodu 2.2 zmluvy.

Podľa časti III. písm. A bod č. 28, ak účet dosiahne debetný (záporný) zostatok, prípadne prekročí povolené prečerpanie bez súhlasu banky, debetný zostatok nadobúda charakter nepovoleného debetu. Ak vznikne na účte debetný zostatok, má banka právo uplatniť úročenie debetu resp. nepovoleného prečerpania a následne takýto úrok zúčtovať na ľarchu účtu, prípadne účtovať sankčný poplatok, ktorý je spolu s debetnými úrokmi uvedený v sadzobníku.

V zmysle časti E) Depozitné produkty - ostatné poplatky, bod č. 1.E.4. sadzobníka poplatkov žalobcu platného od 1.4.2004 (vtedy ešte pod obchodným menom Dexia banka Slovensko, a.s.) je sankčná úroková sadzba pri nepovolenom debete na osobnom účte vo výške 20% per annum.

Taktiež aj v pôvodnej Zmluve o rastovom účte zo dňa 10.4.2000 bol v bode č. 2 v prípade debetného zostatku na účte dojednaná sankčná úroková sadzba vo výške 30 % per annum.

Žalobca v žalobnom návrhu nešpecifikoval ním uplatnený sankčný úrok, len ho kapitalizoval na sumu 29,52 €. Až v podanom odvolaní voči vyššie uvedenému pôvodnému rozhodnutiu prvostupňového súdu žalobca špecifikoval uplatnený sankčný úrok ako 20 % ročne zo sumy 57,08 € od 24.2.2010 (deň nasledujúci po vyrovnaní nevyrovnanej výšky debetného zostatku zo strany žalobcu) do 30.6.2012 (deň odstúpenia od zmluvy), t.j. vo výške 26,80 € a ako 28 % ročne zo sumy 57,08 € od 1.7.2012 do dňa podania žalobného návrhu (24.9.2012), t.j. vo výške 2,72 €. Spolu bola táto de facto zmluvná pokuta vyčíslená na sumu 29,52 €.

Podľa výpisu z účtu z č. I. 18-19 zo dňa 23.2.2010 na účte žalovaného bol ku dňu 23.2.2010 nový nulový zostatok po tom, čo podľa predchádzajúceho výpisu zo dňa 29.1.2010 mal žalovaný zostatok -57,49 €.

Podľa § 296 ods. 2 Obchodného zákonníka účastníci môžu uzavrieť aj takú zmluvu, ktorá nie je upravená ako typ zmluvy. Ak však účastníci dostatočne neurčia predmet svojich záväzkov, zmluva nie je uzavretá.

Podľa § 708 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o bežnom účte sa zaväzuje banka zriadiť od určitej doby na určitú menu bežný účet pre jeho majiteľa.

Podľa § 716 ods. 1 Obchodného zákonníka zmluvou o vkladovom účte sa zaväzuje banka zriadiť tento účet pre jeho majiteľa v určitej mene a platiť z peňažných prostriedkov na účte úroky a majiteľ účtu sa zaväzuje vložiť na účet peňažné prostriedky a prenechať ich využitie banke.

Podľa § 544 ods. 1 Občianskeho zákonníka, ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorý túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka v znení účinnom k 27.3.2008, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

V zmysle vyššie uvedeného po vykonanom dokazovaní dospel súd k záveru, že aj nárok žalobcu v časti zaplata sumy 29,52 € ako kapitalizovaného sankčného úroku, t.j. de facto zmluvnej pokuty je opodstatnený v celom rozsahu. Nárok žalobcu vyplýva z bodu 2.10 Zmluvy o zriadení služby „Povolené prečerpanie na osobnom účte“ zo dňa 26.4.2005 s odkazom na časť III. písm. A bod č. 28 všeobecných obchodných podmienok Zmluvy o rastovom účte zo dňa 10.4.2000 a tiež vyplýva aj z bodu č. 2 Zmluvy o rastovom účte zo dňa 10.4.2000. Súd má za to, že tento sankčný úrok bol žalobcom dôvodne uplatnený a správne vyčíslený, preto súd aj tejto, pôvodne zamietnutej časti, vyhovel v celom rozsahu a žalovaného zaviazal na zaplata sumy 29,52 €.

Podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak mal účastník vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadny z účastníkov nemá na náhradu trov právo.

Podľa § 150 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku, ak sú trovy konania v drobných sporoch neprímerané voči pohľadávke, môže ich súd nepriznať alebo znížiť.

Podľa § 149 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku, ak advokát zastupoval účastníka, ktorému bola prisúdená náhrada trov konania, je ten, ktorému bola uložená náhrada týchto trov, povinný zaplatiť ju advokátovi.

Podľa § 151 ods. 8 Občianskeho súdneho poriadku vo výroku o náhrade trov konania súd vyjadří osobitne trovy právneho zastúpenia a iné trovy konania, ktorých náhrada sa účastníkovi priznáva.

Žalobca si uplatnil trovy konania vo výške 116,52 € ako trovy právneho zastúpenia a 16,50 € ako uhradený súdny poplatok z návrhu. Trovy právneho zastúpenia boli uplatnené za štyri úkony právnej služby á 19,92 € vrátane DPH a to za úkony 1. prevzatie vecí a príprava zastúpenia, 2. písomné podanie protistrane - pokus o zmiar, 3. podanie žaloby 4. podanie odvolania. K týmto úkonom si žalobca uplatnil aj tzv. réžijný paušál a to vo výške 3 x 9,16 € vrátane DPH a 1x 9,37 € vrátane DPH. Súd po preskúmaní vyčíslenia týchto trov konštatuje, že trovy právneho zastúpenia sú v súlade s vyhláškou MS SR č. 655/2004 Z.z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb.

Súd trovy uplatnené žalobcom považuje za účelné a hospodárne, avšak po aplikácii ustanovenia § 150 ods. 2 O.s.p. súd krátil trovy uplatnené žalobcom do výšky ich jednej polovice, nakoľko má za to, že ich výška je neprímeraná vzhľadom k výške uplatnenej pohľadávky (aj so započítaním pôvodne priznanej istiny pohľadávky) a v danom prípade ide jednoznačne o drobný spor.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie do 15 dní od jeho doručenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd v Košiciach, písomne v troch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Odvolaie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej, možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona č. 233/95 Z.z., ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.